

Romanowicz Henryk

Dn 23.VI. 1946 r.

Visznicz

Ucrei kl. VI.

pow. Tłodawa

wojew. Lublin.

Przyjęcia z czasów okupacji niemieckiej.

WZP

W roku 1939 we wrześniu Polska walczyła z Niemcami, z którym polski naród przegrał. Wojsko polskie rozpieczętło się na wszystkie strony. Grasami ukazywały się pułki Polaków, za którymi gnało wojsko sowieckie. Na chwilę nie widać było żadnego wojska, tylko kobiety w wielkim strachu siedziały pod drzewami i modlitły się. Stycznią było tylko warkot samolotów i troszenie się od bomb. Narastająca ukarala się masa kawalerii niemieckiej. Za kilka dni przejechała żandarmia i zabroniła się uczyć historii, geografii i wiele innych rzek. Chodziła grupa żandarmów powiatach i miastach, której oni zabronili, a kiedy drżały ze strachu. Gdy enaklono i kogo taką rzec rozstrzelali, albo karali więzieniem. Karid polski bez tego, co oni dokonali, nie mógł się obejść. Trupy chowali gdziekolwiek, mordowano w najgorszy sposób, po ulicach miasta leżały trupy. I teraz obwidujemy się ich mordach. W roku 1944 na wiosnę rozpoczęła się bitwa. W bitwie tej bratyi ukojarły wojska sowieckie i mala garsta Polaków na Niemców. W niewoli niemieckiej nam było później gorzej. Ponieważ w nocy chodzili bandyci powiatach i rabiczyli gospodarom zapracowane rzeczy. Gdy nadchodziła noc, robiło się tobie straszno, gdyż bandyci tańczyli salijaki ludzi, pod wieczorem jasne widać było na niebie gwiazdy samolotów sowieckich, po mieście chodzły pasy światel reflektorów. Ziemia frusta się i było styczniu huk armat. Później tworzyła się prawdziwa partyzantka, która dopomagała Sowietom. Tak musiały się opierać polski naród w niewoli niemieckiej.

480 Potem wyjechali z ~~radomia~~ Winnic i kilka dni panował spokój.
Kiedy się cierpiał, że nadchodzi czas uwolnienia Polaków spod
jarnia niemieckiego. Pdg nadzedł front ujrotem wielki
obóz węgierski. Był on duży, żółtniejące tego obozu byli obywani
brudni i berbronią. Obar ten osiedlił się tylko na trzy dni,
potem wyjechał, a przyjechał obór niemiecki. Obór niemie-
cki był czysty, odriany i z bronią w ręku, lecz głodny. Kolo
naszego mieszkała instalowano armaty, natrykto gatami
znastawionymi lufami na Sowietów, który byli na wojd od
nas. Gdy artyleryjkiem huk armat zabryczały szczyły i ziemia z
bręgiem zadziata, wtocząs pośredtem pod las, tam tylko
ziemia dziata i ukarywaty ~~na wojd~~ kiedy dynu. Nad-
chodził wieczór, dziata nie przestawały strzelac. W nocy
było widać ptomienie gorących zabudowań, niby
promienie słońca. W nocy Niemcy uciekli z naszej wsi.
Na drugi dzień wstatem, było cicho ukarata się nie-
przeliczenie ilość piechoty sowieckiej. Styczac jenere
było gdzieś daleko huk armat i wojska niemieckie
wycofały się w swi kraj. Tak wygralił się polski
naród z nicholi niemieckiej, o nich też naród
niemiecki cierpi prześladowaniam. Po później naród
niemiecki będzie postępował jak należy i nie
będzie Polaków za repiąć. Tak straszna karz
skarab Niemców Boż za morderstwa Polaków.

Romanowicz
Henryk.